GRATIS S. N
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING RO
WASHINGTON DC 205

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. XCIV. No. 184. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 25, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 25-го ВЕРЕСНЯ 1987 Ч. 184. РІК XCIV.

Пам'ятайте про Україну!

„Міс Америка" є українського роду

К. Рафко

Атлантік Сіті, Н. Дж. — В цьогорічному контесті за звання „Міс Америка", щок відбулися тут у суботу, 19-го вересня, першункою обрано „Міс Мишиген" Кей Лейні Рей Рафко з місцевості Монро. Вона має 24 роки і по фаху є медсестрою та опікується безнадійно хворими на недугу АІДС.

Після проголошення висліду, який був для К. Рафко несподіванкою, як і для її родини та знайомих, що у числі 150 осіб були учасниками цієї радісної хвилини, „Міс Америка" на 1988 рік дала інтерв'ю присутнім численним журналістам. В цьому інтерв'ю вона поінформувала, що є українського походження але має такі дивні імена тому, що її мама назвала так зі сантименту до гайвайської приятельки. У своїй мистецькій програмі К. Рафко вивела екзотичний гавайсько-тагітський танець.

Нова „Міс Америка", що признається одверто до свого українського поход ження, з притиском зазначує також, що вона практикуюча католичка і що віра допомагає їй виконувати важке завдання медсестри біля вмираючих пацієнтів. Вона підкреслила також, що після закінчення того року, в якім вона буде виконувати обов'язки „Міс Америки", вона думає закінчити студії онкології і гематології. Як „Міс Америка" К. Рафко дістане 30,000 дол. на студії і до неї належатиме дохід з усіх особистих публічних виступів впродовж наступного року.

Своє „панування", як „Міс Америка" К.Рафко розпочала відвідинами Ню Йорку та першими публічними виступами у телевізійних програмах.

Вістку про українське походження нової „Міс Америки" подала ціла американська преса в ЗСА.

В. Іваник став віцепрезидентом банку

В. Іваник

Джерзі Сіти, Н. Дж. — Василь Іваник, молодий український спеціяліст в ділянці компюторів та математиці, дістав покликання на пост віцепрезидента банку, що належить до групи Мануфакчурер Гановер Бенк.

В. Іваник, закінчив Сейн Пітерс коледж в Джерзі Си
ті зі ступнем бакалявра з математики, відтак студіював адміністрацію і брав участь в докторській програмі в ділянці компюторів в Технологічному інституті Ню Джерзі.

Іменування віцепрезидентом одного із банків, що належить до найбільшої банкової фірми, є великим успіхом для В. Іванюка.

Він і його родина є членами Українського Народного Союзу.

Виставка про зруйнований Київ їде до Дітройту

Дітройт. — Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ Дітройт, при активній співпраці ряду суспільних організацій, спроваджує в днях 23-го жовтня до 8-го листопада з Українського Музею в Ню Йорку виставку „Зруйнована архітектура Києва".

Оперта на джерельній праці Тита Геврика, вона є доказом існування історичних будівель, в першій мірі церков в столиці України, та рівночасно болючим доказом руїнницької політики московського уряду на землях України. Зметені з лиця землі, їх можна побачити та запізнатися з ними тільки на знімках, що і є ціллю цієї виставки.

В АМЕРИЦІ

ДОСЛІДНИКИ МЕДИЧНОГО центру при Каліфорнійському університеті заявили, що вакцина проти хвороби АІДС, яку винайшов д-р Джонс Сок на підставі його праці у запобіганні хвороби поліо, буде готова для випробування на людях можливо вже у січні 1988 року.

ПЕРШИЙ ПЕРЕЇЗД ПОРОМОМ за останніх 25 років поміж Мангеттеном і Джерзі Сиђі проголошено тиждень перед його початком. Фірма Дайрект Лайн оф Сі Брайт розпічне в понеділок, 28-го вересня ц.р. переїзди поромом з комплексу Ню Порт в Джерзі Сиђі через ріку Гадсон до пристані ч. 11 у Мангеттені, заявили урядовці цієї фірми.

НОВОПРОГОЛОШЕНА „МІС АМЕРИКА", Кей Лейні Рей Рафко в Мангеттені на пресовій конференції в Інтер-Континентал готелі заявила, що хоче змінити настанову і думки загалу про церемоніяль „Міс Америки". Нова Міс Америка, це 24-літня медсестра з Мишигену, що спеціялізувалася у опіці над невилікувально хворими.

У СВОЄМУ ЗВІДОМЛЕННІ дві головні установи, які кожного року переводять вступні університетські іспити, заявили, що в цілій Америці негри учні середніх шкіл поступово здобувають вищі оцінки у стандартних іспитах. Після кількох років песимістичних вісток про зменшення кандидатів до університетів з груп національних меншин і негрів, ця остання вістка є позитивною познакою. Натомість оцінки білих студентів не підійшли вгору, але залишились на рівні 1970-их років.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ у вівторок, 22-го вересня ц.р., проломив своїм голосом рівне число голосів у Сенаті у справі фінансування оборонної системи „Стар ворс". Перепала пропозиція обнизити на два біл. бюджет на цей проєкт. Само голосування виглядало так: 13 демократів в більшості південні консерватисти та 37 республіканців разом з віцепрезидентом Дж. Бушом голосували проти, а дев'ять республіканців долучились до 41 демократа у голосуванні за пропозицією обмеження фондів.

ДЖ. БАЙДЕН НЕ БУДЕ КАНДИДУВАТИ

Вашінґтон. — У середу, 23-го вересня ц.р., сенатор Джозеф Байден один із поважних кандидатів Демократичної партії на президента заявив на окремій пресовій конференції, що відбулася у полудневих годинах, що він відтягає свою кандидатуру. 44-літній законодавець з Делавер заявив із певним сумом і гіркістю, що не буде кандидувати на президента тому, що зробив певні помилки, які в останніх десяти днях йому публічно закидували. Ішлося тут про те, що він у своїх промовах використовував думки інших політичних діячів, не подаючи того, яке також, що він публічно подавав фальшиві інформації про свої успіхи у коледжі та на правничих студіях.

Інформуючи про те все пресу та стверджуючи свою помилку сенатор Дж. Байден вияснив, що він стояв перед питанням чи рятувати свою кандидатуру чи сповняти чесно далі своє завдання предсідника в сенатській комісії, яка розглядає кандидатуру судді Роберта Борка до Верховного Суду. Він заявив, що його найважливійша тепер відповідальність є провід цієї комісії і недопущення до того, щоб Верховний Суд діяв у злому напрямі. Тому він рішив резиґнувати із кампанії на президента ЗСА. Однак при тому він сказав, що його інтенції у відношенні до політичної кар'єри на тому не закінчуюються та існує можливість, що він буде в майбутньому про це думати.

На кожний випадок, Дж. Байден, який другий після Ґеррі Гарта під натиском преси і публічної опінії мусів зрезиґнувати із своїх політичних амбіцій, висловив свій сумнів чи теперішня система, в рамах якої розглядають життя і вчинки майбутнього кандидата на президента є правильна.

М. Куропась відповідає журналістові

Чикаґо, Ілл. — На сторінках чикаґського щоденника „Чикаґо Сан Таймс" появилася 12-го вересня ц.р., стаття-відповідь д-ра Мирона Куропася в рамках полеміки поміж ним і Джей Бушінским, що відповідає в тому щоденнику за відділ Близького Сходу, на тему жидівсько-українських відносин.

Як відомо, Дж. Бушінскі в своїй колюмні зацитував слова якогось Р. Медоффа з Єрусалиму, що мовляв у Другій світовій війні українці в загальному співпрацювали з німцями у знищенні жидів. У відповідь на це д-р М. Куропась 7-го травня ц.р. пояснив, що українців із їхніми жертвами 5.3 мільйони за час Другої світової війни муситься уважати жертвами нацизму, а не співпрацівниками.

Це викликало вияснення Дж. Бушінского 27-го серпня ц.р., що він ніколи не мав на думці стверджувати, що всі українці є антисеміти або що всі вони співпрацювали з німцями у Другій світовій війні. Ці його слова цитує д-р М. Куропась у статті, яку помістив „Чикаґо Сан-Таймс". У ній пише автор, що як він бачить, Дж. Бушінскі зміняє свою думку про українців і це є корисне явище. А все ж таки він пише, ще про це, що його далі переслідують спомини про жидівські погроми в Україні в XVII сторіччі, які він уважає „прелюдією до голокосту". Д-р М. Куропась співчуває із споминами Бушінского, але, як пише для нього прелюдією до

М. Квомо поїхав до Москви вчитися закордонної політики

Москва. Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Джефрі Шмалз, інформуючи про перебування нюйоркського губернатора Маріо Квомо в Москві, пише у числі з 22-го вересня ц.р., що губернатор фактично підтримав совєтську пропозицію про скликання міжнародної конференції для обговорення справи прав людини, яка перевірила б дійсний стан порушення цих прав в різних країнах світу, а не тільки в СССР і його сателітах. Пізніше, застановившись глибше над сказаним і відбувши довшу розмову сам на сам з відомим совєтським дисидентом академіком Андреєм Сахаровим, М. Квомо намагався заперечити свої перші думки про конференцію. На запитання закордонних, а зокрема американських кореспондентів чи в З'єднаних Стейтах Америки є також порушення прав людини, губернатор обурився на журналістів і назвав питання провокацією, доражуючи їм відбути свою власну конференцію і самим довідатись про ці справи.

Губернатор, який підкреслено заявляв, що він не може зробити жадного потягнення, яке вказувало б на брак респекту до країни, яка запросила його з дружиною на відвідини, зустрінувся також з Георгієм А. Арбатовим, директором дослідного інституту у справах ЗСА і Канади, який є рівночасно політичним дорадником для генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова. Після цієї розмови з Арбатовим Квомо власне вийшов з підтримкою совєтської ініціятиви про скликання міжнародної конференції.

Зустріч з А. Сахаровим відбулась у приватному помешканні академіка, який заявив нюйоркському „політикові", що передумовою до скликання такої конференції мусить бути виведення совєтського окупаційного війська з Афганістану, бо як можна говорити про права людини в обличчі стаціонування 120-тисячної армії в чужій країні. Після розмови із Сахаровим Квомо почав оминати теми конференції і денервувався, якщо йому кореспонденти про неї нагадували.

У понеділок ввечері, М. Квомо зустрінувся в приміщенні американської амбасади (щоб було добре чути в КҐБ) з вісьмома дисидентами переважно прихильниками клюбу „Гласность", які домагаються поширення свободи для преси. Пізніше він таки вмімнувся за долю розлучених родин, які повинні отримати право на виїзд, бо він, як син еміґрантів з Італії, почувався б зле, якщоб якась країна бе хотіла випустити членів його родини. В цій справі він передав листа голові Ради Міністрів РСФСР Віталію І. Воротнікову. В загальному на списку Квомо є 82 особи, у справі яких він дуже лагідно інтерв'ньював в совєтських властей.

Приїзд Квомо в загальному позитивно оцінили совєтські засоби масової інформації, зокрема газети й телевізія, але його зустріч з М. Ґорбачовим ледве чи відбудеться у зв'язку з поголосками, що совєтський лідер хворий і перебуває у шпиталі.

У ЧАРЛСТОНІ, ПІВНІЧНА Каролайна, в ночі з неділі на понеділок, 21-го вересня ц.р., згорів 35-кімнатний будинок на плянтації, що колись був власністю славнозвісної та багатої спадкоємниці Барбари Гаттон. Єдину жительку цієї стародавньої віллі пожежники врятували через вікно другого поверху, але вогонь тривав 16 годин поки пожежникам вдалось його погасити.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ЗАКЛИКАЄ ДО СВІТОВОГО БОЙКОТУ ІРАНУ

Ню Йорк. — Виступаючи тут на сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй міністер закордонних справ Великобратанії Джефрі Гов закликав членські держави ООН до проголошення світового бойкоту проти Ірану, країни, яка не хоче погодитися на замирання у Перській затоці і не приймає резолюції Ради Безпеки тієї міжнародної організації, яка закликає до негайного припинення воєнних дій на Близькому Сході і започаткування розмов у справі встановлення миру.

Раніше, тобто у понеділок, 21-го вересня, з такою ж пропозицією світового ембарґо виступав також президент З'єднаних Стейтів Америки Роналд Реґен, арґументуючи свою пропозицію тим, що дальша достава зброї, амуніції і запасних частин для Ірану є фактично продовженням війни в цьому районі світу. Крім того деякі країни світу цілковито залежні від достави оливної ропи з Близького Сходу і тому війна у Перській затоці впливає некорисно на економіку багатьох держав, зокрема Европи і Японії.

Очевидно, як треба було сподіватися, проти накладання ембарґа виступили, тим разом спільно, міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе і представник Китайської Народної Репсубліки, які на торговельних трансакціях з Іраном, зокрема на продажі зброї, заробляють грубі більйони долярів.

Великобританія, ще перед виступом Дж. Гова на Генеральній Асамблеї ООН, закрила у Лондоні торговельне бюро Ірану, яке полагоджувало справи залеглостей за доставу зброї й іншого військового матеріялу, а міністерство закордоних справ, покликавши до себе іранського представника Ахонзадега Бастію, повідомило його про рішення британського уряду.

Вміжчасі президент Ірану Алі Хоменеї продовжує вести на різних форумах контрофензиву проти ЗСА і тих країн, які хочуть заставати Іран прийняти резолюцію Ради Безпеки ООН і каже, що Ірак повинен бути в першу чергу названий аґресором.

Також Совєтський Союз устами свого міністра закордонних справ, відтягнув свою ранішу підтримку про проголошення світового ембарґа на вивіз зброї до Ірану, а натомість підтримав пропозицію Ірану, щоб Ради Безпеки тієї організації спочатку поцікавилась причиною конфлікту.

Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що Совєтський Союз, не зважаючи на потепління у відносинах із ЗСА і можливість підписання договору про редукцію нуклеарної зброї, „організує" на форумі ООН свій „бльок" держав, які противляться проголошенні світового ембарґо, щоб в такий спосіб ще раз продемонструвати світові свою провідну ролю і підтримку його пропозицій багатьма країнами світу. На жаль, кажуть спостерігачі, також деякі західні держави, а навіть колишні й теперішні альянти ЗСА, підтримали Е. Шеварднадзе коли він запропонував, щоб усі держави вивели свої військові кораблі з Перської затоки і замість ембарґа шукали можливости закінчення війни дипломатичним шляхом.

Це ще один доказ, — пише газета „Вашінґтон Таймс", — що жандої конструктивної співпраці вільного світу із комуно-московською імперією не буде, тепер і в майбутньому.

Т. КОРИТКО ОБРАНА „МІС СОЮЗІВКОЮ" НА 1988 РІК

Г. СОННА І Л. ЛИСНЯК Є КРАЛЯМИ

„Міс Союзівка '88" Тамара Коритко (друга зліва) з почотом (зліва): друга краля Лада Лисняк, відходяча „Міс Союзівка" Ганя Клим і перша краля Галя Сонна.

(Фото: ред. Н. Федущак, „Український Тижневик")

Союзівка. — Три дні перед її 22-ми уродинами Тамара Коритко, випускниця Нюйоркського стейтового університету в Баффало, Н.Й., була обрана „Міс Союзівкою" на 1988 рік під час контесту тут в суботу увечері, 19-го вересня, який відбувся в рамках традиційного Дня УНСоюзу.

Першою кралею тричленне жюрі обрало Галю Сонну, 20-літню студентку третього року Барнард коледжу, а другою кралею стала Лада Лисняк, 20-літня студентка Сара Лоренс коледжу.

Вибір проголосило жюрі біля півночі, а корони з квітів і букети троянд вручила новій „Міс Союзівці" і її кралям „урядуюча" до тої хвилини „Міс", Ганя Клим. Раніше того вечора, під час мистецької програми, Ганя подякувала за вибір і сказала, що носила вона свою корону з гордістю.

Т. Коритко є донькою Степана і Людмили Коритків, замешкалих в Баффало. Вона здобула диплом бакалявра в ділянці психології і тепер студіює в Колюмбійському університеті в Ню Йорку, бажаючи здобути маґістерку із спеціяльного навчання. Тамара є членом Пласту та вчила в школі українознавства. Вона є стипендіянткою УНСоюзу і отримала ряд інших нагород за успіхи в науці. Серед її замилувань є вишивання і писання писанок. Тамара належить до 360-го Відділу УНСоюзу.

Т. Сонна, є донькою Лезлі і Лариси Сонних з Ґлен Ков, Н. Й. Вона співає в ансамблі „Промінь", належить до Пласту і до Українського Студентського Клюбу в Колюмбійському університеті, працює на Союзівці в бюрі вже третє літо підряд. Залюбки співає і грає на фортепіяні, любить читати і цікавиться спортом. Студіює мистецтво. Галя є членом 91-го Відділу УНСоюзу.

Л. Лисняк, донька Володимира і Лариси Лисняк з Плендом, Н.Й., є пластункою, належить до Школи Кобзарського Мистецтва, танцювальної групи. Є доброю спортсменкою і фотографом та відзначаючою студенткою. На наступний академічний рік виїжджає на студії до Оксфордського університету в Англії. Лада належить до 204-го Відділу УНСоюзу.

Т. Коритко сказала, що вона свідома того, що на ню спадають особливі зобов'язання репрезентувати УНСоюс і Союзівку в 1988 році, який є історичним роком для українства, бо це рік Тисячоліття Хрищення України.

Церемонією коронації вела конферснсьє Союзівки Лариса Кукрицька-Лисняк, а у традиційному коронаційному вальчику супроводжали дівчат головний радний УНС Володимир Квас і члени жюрі інж. Роман Ра-

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

ВІДПОДІДАЮЧИ НА ПИТАННЯ кореспондентів, представник міністерства закордонних справ СССР Борис Пядишев підтвердив, що у південній Лівії загинули „під час тривання воєнних дій" два совєтські вояки. Політичні і військові спостерігачі на Заході кажуть, однак, що велика частина так званих совєтських військовиків дорадників в Лівії брала участь, спільно з лівійськими вояками, у боях в Чаді, але до цього не хотів признатися Пядишев, ані інші совєтські офіційні чинники.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки Джордж Буш, який в суботу, 26-го вересня відлітає до Польщі з чотириденною офіційною візитою, буде мати можливість виступити на крайовій телевізії, — заявив представник уряду Єжи Урбан. Згідно зі словами Урбана, прохання про виступ Буша на телевізії не є безпрецедентним. Свого часу на телевізійних програмах в Польщі виступали Папа Іван Павло II і сенатор Едвард Кеннеді, як вони в офіційному характері відвідували ПНР. Під час свого перебування Дж. Буш підпише з польським урядом договір про відновлення виміни амбасадорами, яка була перервана у зв'язку з проголошенням у Польщі воєнного стану в 1981 році і забороною діяльности вільної робітничої профстілки „Солідарність".

ПРЕДСТАВНИКИ МІНІСТЕРСТВА закордонних справ СССР категорично заперечили поголоски, поширювані на Заході і в Москві, що генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов хворий. Вони все ще твердять, що Ґорбачов, якого ніхто не бачив в Москві від 7-го серпня ц.р., перебуває на вакаціях. Інформацію про хворобу М. Ґорбачова, зглядно затруєння харчами, подала до загального відома західньонімецька газета „Більд Цайтунг", яка обіцяла в майбутньому подати додаткові інформації для своїх читачів.

ІРАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ВІДДІЛИ перейшли у місцевості Гаккар, ірансько-турецький кордон, проти чого Туреччина гостро запротестувала. Викликані підкріплення турецьких прикордонників взяли в полон 95 іранських „революційних ґвардистів" і тепер протестує проти цього іранський „революційний" уряд аятолли Хомейні. Командир іранських військовиків заявив, що вони гналися за курдськими сепаратистами і тому несподівано перейшли кордон. Це пояснення не задовільняє турецький уряд, який переслав до Теграну гостру протестну ноту.

ДУХОВНИЙ КЕРІВНИК шести мільйонів тибетських буддистів Даляй Ляма прибув до Вашінґтону і тут зустрівся з багатьма законодавцями в Капітолі. Він запропонував скликання міжнародної конференції, яка повинна за згодою населення Тибету, проголосити цю, тепер провінцію Китайської Народної Республіки, невтальною зоною і заборонити Китаєві розміщувати там нуклеарні ракети, скеровані проти Індії. У другій фазі він пропонує виведення усіх китайських військ з Тибету. Деякі законодавці позитивно поставились до пропозиції Даляй Лями і обіцяли підтримати законопроєкт у справі започаткування переговорів ЗСА з Китаєм в цій справі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N J 07303

Візія президента Реґена

У своїй 40-хвилинній промові на пленумі Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй в минулий понеділок, 21-го вересня 1987 року, президент Роналд Реґен заявив, що для збереження миру замало державної дипломатії: треба ще мати візію. Уся його промова, в якій він заторкнув буквально всі найбільш актуальні і важливі міжнародні проблеми, він говорив з перспективи цієї своєї візії, яку на самому кінці свого виступу, утотожнив з візією всього американського народу. Роналд Реґен відомий із свого ідеалістичного світогляду. Завдяки тому ідеалізмові й оптимізмові він став найпопулярнішим президентом в історії цієї країни. І його понеділкова промова, довга у порівнянні з його всіма попередніми виступами, у порівнянні з його пресовими конференціями і зверненнями до американського народу та суботнішніми промовами через радіо — у цій своїй останній промові він представив себе знову, як впертий і послідовний ідеаліст, який має Богом даний хист тісно пов'язувати ідеалізм з реалізмом безлічі проблем, що їх мусить розв'язувати лідер вільного світу.

І Роналд Реґен промовляв саме як той лідер вільного світу, який знає, що найбільше потрібні світові мир і добробут. Тривкий мир і добробут можливий тільки в умовинах повної свободи, а свобода можлива тільки в системі демократії, тієї демократії, в якій нарід рішає сам про себе. Вся промова Реґена була присвячена апотеозі демократії. Лише при демократичній державній системі можливі права людини. І Президент говорив про права людини без яких безвартними є всі узгіднення у ділянці зброї. Логічно Реґен нав'язав цю свою візію, що демократія запанує у всьому світі, до осягненого порозуміння з СССР у принципі — зредукувати наполовину атомові ракети на близьку і середню віддаль, стаціоновані в Европі. Він потвердив, що в найближчих двох місяцях він і Ґорбачов підпишуть перший в історії договір про редукцію стратегічної зброї і будуть продовжувати розмови про зведення усієї стратегічної зброї до рівня нуля. Реґен вистерігався будь-яких драстичних слів на адресу СССР. Але його промова не могла подобатися Кремлеві і його ідеологічним однодумцям та підрядним сателітам. Бо Реґен таврував однопартійну диктатуру, вимагав відкликання совєтських окупаційних військ із Афганістану із признанням цій країні права свобідного вибору собі нової системи і нової влади. Він бідкався над цим, що окупація Афганістану коштує уже життя кругло мільйонові людей, відкинув недавню вимогу Ґорбачова, щоб Америка відкликала з обширу Перської затоки американську військову фльоту, найгостріше таврував комуністичний сандіністський режим у Нікараґуа, який оббрехав і обманув тамошній нарід, обіцяв дальшу підтримку протикомуністичним борцям за свободу в Нікараґуа. Він ґльорифікував ту просту сіру людину, яка створила промисел і ступає вперед по шляху удосконалювання техніки на добро людства. Промова Реґена, яка прославляла демократію і таврувала диктатуру не могла подобатися комуністичному світові і тому совєтський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе сидів увесь час і слухав з кам'яним обличчям та не приєднався до бурхливих оплесків, якими вщерть повна заля ООН нагородила Реґена за його виступ.

Роналд Реґен — колишній фільмовий артист, має шалену пам'ять і подиву гідну красномовну рутину. У своїй промові, виголошеній рівним спокійним голосом, він усе ж виразно загрозив Іранові міжнародною збройною дією, якщо Іран не повинується резолюції Ради Безпеки ООН, не проголосить перемир'я у семилітній війні проти Іраку та не замириться з ним. І можна було відчути погрозу на адресу Нікараґуа, якщо вона далі буде зброїтися і не піде по лінії пропозицій усіх центрально-американських президентів, щоби мирно поступово перевести демократизацію свого диктаторського режиму. Візією Реґена була — перемога демократії в усьому світі. Ясно, що генеральному секретареві компартії Совєтського Союзу Міхаїлові Ґорбачову така візія Реґена не могла подобатися. Але вона напевно сподобалася всьому американському народові і всім вільним людям у широкому світі. Це була історична промова, досконала за своїм змістом і красномовною формою, яка напевне скріпить авторитет Реґена в його останніх 15-ти місяцях урядування.

Василь Дідюк

НАШЕ МАЙБУТНЄ — ЦЕ НАШІ ДІТИ

І.

Розпочався новий шкільний рік 1987/88. Великий історичний рік Ювілей Тисячоріччя Християнства в Україні. Прозвучали перші дзвінки і коли глянути по українських шкільних клясах стає моторошно. І це не тільки у якихось там малих українських громадах нашого поселення, але, на жаль, часто ще гірше у великих скупченнях, де живуть тисячі українців з великою кількістю дітвори, а скільки їх тут у наших українських клясах?

І скільки вже разів, на порозі кожного шкільного року приходиться задумуватись над цим найважливішим питанням нашого життя-буття у „розсіянні сущому". Здавалось би, що у цій справі немає у нас розбіжности, що всі ми „в один гуж тягнемо", всі твердимо, що „Наше майбутнє — це наші діти, „Яка молодь, таке і майбутнє" і т.д., а справа не поправляється, а постійно погіршується.

Чи може існувати народ, а тим більше еміґраційна спільнота незалежно де і у якій країні, яка не доцінює, або прямо ігнорує своє рідне шкільництво? Але, скаже хтось: „пане ви не знаєте про що пишете" ...Українські громади в усіх країнах свого поселення є добре зорганізовані у церковні і світські організації, вони мають свої надбудови, а в них Шкільні Ради, інспекторати, всі вони провадять свої школи та завершуються в СКВОР при СКВУ. Так, все це свята правда! Але, на жаль, дійсність є далеко не такою. Її пізнати може тільки той, хто в основному нею поцікавиться і поробить бодай деякі спостереження.

Я вправді не хочу узагальнювати цієї проблеми на „цілий світ". Певно, вона в кожній країні є трохи інша, краща або гірша. Зі загального спостереження, а його можна зокрема добре заважити з нагоди якихось всенародних святкувань — у наших різних плянах (не кажу, злих чи непотрібних) — ми можемо побачити мільйонові проєкти на різні справи. Великі й малі, але зі свічкою не знайдете вже не тільки плянів, але навіть згадки як розв'язати проблему нащого рідного шкільництва. Йде воно самопас. Кожна школа — це „окрема цілість". Різні підручники, методика навчання, педагогічний рівень, такі чи інші приміщення, свідоцтва, дипломи закінчення курсів українознавства і т.д. і т.д.

Чи свідома і добре зорганізована українська спільнота може дозволити собі на такий стан? Правда, наприклад, в Канаді в деяких провінціях існують українські кляси чи вірніше години у державних школах, вони напевно допомагають, але у ніякому разі не заступлять рідних шкіл і курсів українознавства. Подібно, як і не розв'язують проблеми наші університетські українські студії, зорганізовані з великим фінансовим вкладом української спільноти. Бо коли не буде добрих українських дитячих садків, рідних шкіл, курсів українознавства, а проблемою вповні не займеться покликана до життя єдина Шкільна Крайова Кураторія з допомогою в першу чергу батьків, нашої української Церкви, наших організацій молоді і всієї спільноти, українське шкільництво буде постійно зменшуватися з трагічними наслідками для нашої будуччини.

Щоб полюбити своє, треба переконатися, що воно нічим не гірше чужого. Щоб стати лікарем, чи адвокатом чи якимось іншим професіоналістом треба вивчити і бути належно підготованим до своєї професії. Пам'ятаймо, що так само треба вивчити свою історію, поглиблювати свої знання, щоб не відцуратись свого. Любити Україну — це означає духово багатіти, вірити в неї, допомогати будувати культурно-національну твердиню у нашому молодому поколінню, щоб зчерги воно цю любов плекало і переказувало своїм нащадкам. Тоді з нами будуть рахуватися, тоді наші школи будуть заповнені українськими дітьми, а наші університетські українські студії будуть мати студентів. А, щоби це сталося, мусимо від слів прийти до діл. Від дитячого садка до середньої школи і університетських студій, а не навпаки. Нехай наш 1988 рік — Християнства в Україні стане зворотним роком і у нашій найважливішій справі нашого буття. Українська дітвора має залишитися християнською і українською! Рятуймо її сьогодні, бо завтра може бути запізно! Може з нагоди 1000-річчя видамо хоч би один добрий шкільний підручник!...

Закінчення буде.

Незабутні роки

(10-ий з'їзд зальцбурзьких гімназистів)

Ідемо побережжям Вайлдвуду. Серпневий вітер розчісує хвилі, а раннє сонце золотими краплинами простелює у піску стежину.

— Слухай, то ви знову маєте з'їзд? — запитує Люда.

— О, так, щодва роки.

— Ну і що ж вас так тримає, — дивується Марійка.

— Незабутні роки, Марійцю...

Кудись зникає побережжя, а сонце вдирається у відкрите вікно до бараку число 7.

У кого є юні мрії,
веселі гарні дні,
сміливі бажання... —

приспівує Ліда.

Цвітуть циклямени, енціян, пахне альпійське повітря. Ромко приніс Лесі китицю бузків.

Фіялки сині, білі бози
гнуться лози... — мелодійним сопрано виспівує Вірця, переглядаючи „студентську гардеробу". Вона сьогодні іде на зустріч із Влодком.

— Весна. Що там чорна кава у пущі із „кріско", чи юшка з двома клюсками, — каже Павлюс.

— Куди не повернешся є з ким заспівати, копнути розгуканого м'яча.

— Є з ким розвести душу, — додає Наталя.

А літом, коли спека корчила дерев'яні стіни бараку, студенти ходили на замкову гору, до каварні, їздили до Цель ам Зее, чи на пластові табори до Фушлю.

Ген, ген на небі зірка
із місяцем пливе... — оксамитно співала Ірця. Колихався човен на вечірньому плесі озера, світлячками мигали ліхтарні.

„Як був маленький, то
бачив я,
зіроньки дві малі
у мойому вікні"... — відспівував баритоном Вася.

І так студенти рахували зорі, повертаючися із Гельбруну, Лексенфельду чи Першого табору, ворожили, коли котилася зірка з небесного обриву.

Зате днями ми вчилися, ми гризли книжку, бо вечорами світла не бувало.

Зимою, коли Гоген Зальцбурґ покривав пушистий сніг і над Зальцзахом голодні меви шукали поживи, ми сиділи в холодній кімнаті гуртожитку. Недільне пополудне закрадалося у закутини бараків. У залізній пічці догоряла головня — хтось пригрівав цибуляну юшку. Обвинувши ноги унрівськими коцами, студентки писали листи додому, до вибраного, чи до щасливців у Америці.

Сипле сніг,
сріблистий сніг,
на шибках
розмальовує квіти...

Ми не ставили життю ніяких вимог, навпаки, життя ставило нам. Серед найбільш несприятливих умовин ми переживали найкращі хвилини молодости. Бож нікому часу не спинити, а кожна хвилина тонула у прийдешнє. Ми поділяли студентські будні, наче таборову хлібину, а усмішки розсипали, мов жмені вівсяних платків. Ми зжилися в одну родину.

А тепер, коли осінь стукнула у наші ворота, нам приємно згадати пережите. Цього року, 3-го і 4-го жовтня, знову відбудеться на Союзівці з'їзд колишніх студентів Зальцбурзької гімназії. Десятий з'їзд.

Приїжджайте, — заохочує Влодко. Може побачите своє усміхнене личко на кінофільмі із попереднього з'їзду.

— Приїжджайте, - заохочують переконливо Зеня і Дарця, яким вдалося зібрати в книжку моменти наших незабутніх років.

Під редакційним проводом професора Мирослава Семчишина, відповідальній праці Зені Кулинич та активній співпраці Комітету під проводом Дарці Семеген вийшла чепурно видана книжка „Незабутні роки". На 246 сторінках зібрані моменти, які формували наші характери, моменти, що поклали напрям нашому майбутньому і довершили їх нашими досягненнями. Книжка-тільки 35 дол.

— Це чудово! Бо коли діти чи внуки з недовір'ям сприймають наші спогади, ми покажем їм книжку зальцбурзьких студентів.

У зимовий вечір присяде Ромчик коло діда. Івась візьме у руки книжку і, перелистовуючи сторінки, зупиняючися на знімках, порине з внуком у минуле.

Стукнула осінь у наші ворота і з життєвими обжинками принесла „Незабутні Роки" — історію минулого, яку наші діти і внуки передадуть у майбутнє.

А. М.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ПЛЯНУЄ зміцнити контроль нелеґального перетримування і продажу зброї, головно пістоль і крісів. Причиною такого рішення, — заявив міністер внутрішніх справ Даглес Гард, — є поширення вбивств і надужиття зброєю цивільними громадянами. Наприклад, у місцевості Ганґерфорд, містечку з населенням заледве 30,000 осіб, загинуло в минулому місяці 16 осіб в окремих випадках перестрілки. Без дозволу поліції від тепер звичайному британцеві буде тяжко купити зброю, а перетримування її у приватних помешканнях буде каратися законом.

ЯПОНСЬКИЙ ІМПЕРАТОР Гіроґіто правдоподібно має пістряка селезінки, як повідомляє про це пресове аґентство Ройтерса. Згідно з цією інформацією, Гіроґіто перейшов дуже поважну операцію і стан його здоров'я на 86-му році життя вважається загрозливим.

Володимир Жила

ПОТРІБНА Й ЦІННА ПРАЦЯ

Отець Іван Хома, „Апостольський Престіл і Україна 1919—1922." Видання Українського Католицького Університету св. Климента Папи, том ЛХ, Рим. 1987.

Книга о. Івана Хоми, „Апостольський Престіл і Україна 1919-1922", адресована широкому колу читачів. Вона складається з двох великих розділів: „Українське посольство при Апостольському Престолі 1919-1921" і „Отець Джованні Дженоккі Апостольський Візитатор України" та з двох додатків, що обіймають 46 меморіялів, комунікатів, урядових і особистих листів. У книзі зібрано не тільки великий фактичний матеріял з недавнього минулого, що має першорядне довідкове значення, а й вміщено огляд важливих теоретичних проблем, що торкаються дипломатичного представництва української держави. Отцеві І. Хомі значною мірою вдалося також узагальнити досвід, нагромаджений українськими політиками й дипломатами як у практичній роботі, так і в теоретичних статтях. Огляд історії української дипломатії проходить на тлі подій, що розгорталися навколо Апостольського Престолу й України.

Свою працю автор почав аналізою відношення Папи Бенедикта XV до поневолених народів. Уже 1918 року, Папа дуже тверезо й уважно розглядав події, що мали місце у Східній Европі. Він вважав, що „Церква є досконалою спільнотою і її ціллю є освячення людей усіх часів і всіх країн і так, як (вона) пристосовується до різних форм уряду, так без труднощів приймає законні зміни народів політичні чи територіяльні" (стор. 7). У зв'язку з цим та з метою, щоби мати авторитетні відомості про розвиток подій на европейському Сході й могти до них своєчасно пристосуватись, Папа вислав туди, апостольського візитатора, монс. Ахіля Ратті. Через деякий час звільнив його від завдання слідкувати за українськими справами й цю відповідальність передав о. Джованні Дженоккі.

З прибуттям дипломатичної місії Директорії УНР до Італії головою якої був проф. Дмитро Антонович, виринуло, — як пише о. І. Хома — питання такої самої місії до Ватикану. На голову цієї місії призначено графа Михайла Тишкевича, нащадка старого аристократичного, давно спольщеного, українсько-литовського роду. 25-го лютого 1919 року Папа дуже прихильно прийняв Михайла Тишкевича, як першого українського посла при Ватикані. Святіший Отець, — як пише о. Хома, — з ентузіязмом говорив про українську самостійність, запевнив про свою прихильність до українського народу та висловив надію, що українська справа буде вирішена з засадою про самовизначення народів" (стор. 17). Під час цієї авдієнції посол Тишкевич передав Папі протест проти нападу польської армії генерала Галлера на Галичину, проти безправних арештів українських католицьких священиків і просив його підтримати українську справу на Мирній Конференції в Парижі, призначити день збірки для українців, які потерпіли під час війни, вислати апостольського делегата на Україну та видати енцикліку про Унію. Відвідав тоді посол Тишкевич також і папського державного секретаря, кардинала Петра Гаспаррі, який 16-го червня 1919 року у порозумінні й за схваленням Папи вислав листа Голові Директорії УНР — Головному Отаманові Симонові Петлюрі. Цей лист, на думку посла Тишкевича й Головного Отамана Симона Петлюри, це документ повного визнання Української держави Ватиканом.

До нав'язання й закріплення дипломатичних стосунків між Україною і Ватиканом причинився і князь Ян Токаржевський-Карашевич, нащадок української аристократії, радник українського посольства у Відні, а згодом український посол в Константинополі. Він, до речі, на весні 1921 року отримав від константинопольського патріярха грамоту з благословенням для голови Української держави, уряду й Української Православної Церкви, але без признання останній автокефалії.

З призначенням графа Тишкевича головою української делеґації на Мирну Конференцію у Парижі, українська місія при Ватикані залишилася без проводу до листопада 1919 року, тобто до прибуття до Риму о. Франца Ксаверія Бонна. Перед новим головою місії стали два великі завдання: домогтися від Ватикану призначення Апостольського Візитатора й дістати допомогу в грошах і ліках для України. Чимало оригінальних і переконливих думок висловлює автор про роботу о. Бонна, людини працьовитої і доброго організатора.

Дня 13-го лютого 1920 року Папа Бенедикт XV іменував о. Джованні Дженоккі Апостольським Візитатором України. За офіційним дорученням Папи він мав виїхати туди й завезти допомогу в грошах і ліках (на суму 100,000 лір) для нужденних і хворих. Повідомлення о. Бонна з цього приводу звучало багатонадійно й навіть дещо ентузіястично: „Святіший Отець дуже цікавиться всім, що відбувається в нашій нещасній країні. Призначення спеціяльного делегата — новий цьому доказ, і ми можемо тільки радіти щасливому виборові. Отець Дженоккі користується репутацією повної людини, він має глибоке знання людей і речей, він користується глибокою загальною повагою і в Римі, і за кордоном" (стор. 29).

Велику увагу, цілком природно, приділив о. Хома особі о. Дженоккі. Він докладно простежив ситуацію, як з розвитком політичних подій зростала питома вага Апостольського Візитатора, який ніс велику

(Закінчення на стор. 4)

Теодор Мацьків

У 300-ЛІТТЯ ВИБОРУ МАЗЕПИ НА ГЕТЬМАНА УКРАЇНИ

IV.

На Заході панує погляд, що шведський король програв битву під Полтавою та війну з Москвою тому, що послухав гетьмана і завернув з наміченого шляху Смоленськ — Москва на Україну, що мало далекосяглі стратегічні і політичні наслідки, що їх оцінили вже сучасники. Одначе нема доказів, що Мазепа в 1708 році запросив Карла на Україну. Відносно цього спірного питання, англійський представник при головній шведській квартирі, капітан Джеймс Джефферейс писав у своєму звіті з 7-го жовтня 1708 року: „... це є певне, що Його Маєстат післав свого емісара до Батурина, резиденції того Генерала Гетьмана з запрошенням перейти на його сторону і побажання перезимувати на Україні, одначе я ще не певний чи він на це погодиться". Навпаки, коли гетьман довідався, що шведський король змінив свій плян і повернув на Україну, сказав до Орлика: „Диявол несе його сюди. Всі мої пляни зруйнує і потягне за собою російське військо в глиб України, на її руїну і нашу загибель".

Шведський король був примушений звернути на Україну попросту тому, що шведській армії грозив голод, бо російська армія, відступаючи, застосувала тактику повного знищення. Похід шведського короля міг би був мати успіх, — коли б за словами деяких шведських учасників, шведські генерали були виконали своєчасно бойові завдання. Однією чи не найбільшою похибкою було те, що шведський король, не доцінивши можливостей царя, вірив у своє воєнне щастя та був переконаний, що російська армія не поважиться ставити поважного опору шведам.

Одначе, не зважаючи на трагічні наслідки битви під Полтавою, Мазепа став символом аспірації українського народу в нерівній боротьбі за свою волю, що так знаменито це зформулював Вольтер, пишучи: „Україна завжди прагнула бути вільною".

Майже всі російські історики в минулому і тепер засуджують Мазепу, називаючи його „зрадником". Сьогодні є вже зайвим обороняти політику Мазепи. Уже багато безсторонніх чужинецьких сучасників не тільки, що не осудили, але висловилися про нього як великого державного мужа та українського патріота. Наприклад, англійський посол у Москві, лорд Чарлз Вітвортг у своєму звіті з 10-го листопада 1798 року висловлював дуже поважний сумнів, щоб 70-літній, бездітний, багатий гетьман, який мав прерогативи монарха, перейшов на шведську сторону задля особистих мотивів. Пруський посол у Москві Георг Фон Кайзерлінг у своєму звіті з 21-го листопада 1708 року дослівно так пише про Мазепу: „... Одначе не можна думати, щоб цей чоловік, котрого нарід дуже любить і шанує, не мав своїх прихильників, тим більше, що козаки є дуже невдоволені з царського уряду, який жорстоко з ними поводиться та часто нарушує їх вольності. Тож, треба сподіватися, що якщо не увесь нарід, то принайменше велика частина піде за його прикладом". Інший учасник, німецький історик, Йоган Вендель Барділі пише у своїх споминах, що коли цар домагався від султана видачі Мазепи, султан, покликаючись на коран не хотів видати „такого чоловіка, що так щиро боровся за волю, свободу та права свого народу, що витерпів стільки переслідувань за те, щоб тільки захоронити свій нарід від упокорення під московським ярмом і через те мусів шукати захисту, спершу у шведського короля, а тепер у Туреччині". Рівно ж шведські учасники як історіограф Адлєрфельт, секретар польової канцелярії Шенстрем, підполковник фон Штраленберг та інші поставилися до Мазепи прихильно, обвинувачуючи радше своїх генералів, що поробили поважні похибки і тим спричинилися до катастрофи під Полтавою.

Не тільки чужинці, але навіть такий інтриґант і, за словами підсовєтського історика Богословського, людина низької моралі, царський фаворит Меншіков, довідавшись про перехід Мазепи на шведську сторону, відразу зрозумів політичне значення й у своєму листі до царя з 27-го жовтня 1708 року писав, що коли гетьман „сеє учинил, то не для одной своей особы, но и всей рады Украины".

Угорсько-німецький історик Йоган Хрістіян фон Енгель у історії України з 1796 року, аналізуючи події того часу, прихильно оцінив задуми Мазепи, пишучи: „... Коли взяти під увагу обставини, в яких Мазепа находився до Петра й як останній з ним обходився, коли це все буде належно висвітлене, тоді майбутній історик зможе лише вирішити, чи на гробі Мазепи мав би бути напис Юди чи Помпея... тож шведські історики не єдині, що оправдали зрив Мазепи з Росією".

У новіших часах не тільки всі українські дослідники цієї доби позитивно оцінили політику Мазепи, але і чужі поставилися прихильно до союзу гетьмана з шведським королем. Наприклад, німецький історик Отто Гайнц, автор відомої монографії про Карла XII, пише, що „було б запереченням самим у собі уважати майже сімдесятлітного, бездітного гетьмана за безхарактерного авантурника чи зрадника. Коли б йому залежало на особистих користях, то він не потребував би виставляти себе на небезпеку... Переговори, що їх вів Мазепа з королем Станиславом мали на меті при допомозі шведського короля звільнення з-під московського ярма та з'єднання всієї України, що було природною ціллю тодішньої національної української політики."

Навіть уже згаданий російський історик Александер Брюкнер, професор Дорпатського університету, у своїй праці про Петра І, пише, що союз Мазепи зі шведським королем „не може бути більше неморальний як союз, що його два роки пізніше заключив молдавський господар Дмитро Кантимір за Петром І проти султана, „... і тому політику Мазепи належить уважати як „ein Meisterstuck", а спробу „визволення України з-під панування малокультурної московської імперії треба уважати як „ein heroischer Akt".

До речі, Мазепа не був єдиним, який старався боронити права своєї країни. І так, наприклад, Йоганн Р. Паткуль, представник лівонської шляхти, за допомогою польського короля і царя виступив проти Карла XII (1697), в обороні привілеїв шляхти, семигородський князь Ференц Ракочий II, при підтримці Людвика XIV, зробив повстання проти Габсбурґів, (1703-1711), Станислав Лєщинський, як представник польських республіканських кіл, при допомозі Карла XII виступив проти Августа II, який намагався ввести в Польщі автократичну владу (на що дістав матеріяльну допомогу від царя), вкінці Дмитро Кантимір, господар Молдавії, що був під протекторатом Туреччини, маючи допомогу, царя виступив з ним проти султана.

Кінець

М. Куропась...

(Закінчення зі стор. 1)

голокосту, не є події з XVII сторіччя, а штучний голод в Україні у роках 1932-33, в якому померло 7 мільйонів людей, поміж якими були також жиди, що жили по українських селах.

Він закінчує свою статтю питанням, чи в обличчі того, що, у Великому голоді жиди терпіли так, як і українці, а відтак у Другій світовій війні оба народи були жертвами голокосту, чи не треба тепер забути про різниці поглядів і працювати для взаємного вирозуміння і зрозуміння.

У четвер, 17-го вересня, українська група, в складі д-р М. Куропась, о. Петро Ґаладза, Марта Фаріон і Богдан Ватраль, відбули довшу розмову з редакторами „Чикаго Сан-Таймсу" і поінформували їх про нюанси українсько-жидівських відносин. Від газети участь в розмовах взяли Денніс Бирн, Крішпа Ґаур і Мері Каллаган.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хворіб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттані
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

60-ліття отця митрата М. Бутринського

П'ятниця, 28-го серпня 1987 року, залишиться пам'ятним днем у житті великої церковної громади — парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго. Того дня припадали іменини її пароха і настоятеля собору о. митрата М. Бутринського, а також круглі уродини — шістдесятиліття. Годі було обминути такий подвійний ювілей тільки „многоліттям" в час Літургії. Духовний і мирянський провід парафії зорганізували справді гарний і врочистий ювілей для свого настоятеля.

Увечорі того ж дня, у празник Успення Богородиці, правилася соборна Літургія, яку служили, крім ювілята, отці крилошанин В. Білинський з парафії св. Йосифа, Л. Корчинський з

Отець М. Бутринський

катедри св. Миколая, А. Чировський з Палатайн, П. Ґаладза з Мішавака, Індіяна. Співав чоловічий хор „Ірмос" під проводом д-ра О. Фаріона, а глибокодумну проповідь виголосив о. проф. А. Чировський. Церква була виповнена вірними, серед яких було чимало з інших парафій, зокрема представники прицерковних організацій з сусіднього катедрального храму та відпоручники різних громадських організацій.

Після вечірнього Богослуження запрошено всіх учасників на вечерю до авдиторії собору. Ювілята з родиною та іншими священиками впровадили за президіяльний стіл члени парафіяльної ради. Головний радний д-р В. Маркусь привітав усіх та представив коротко життєвий шлях ювілята отця Маріяна Бутринського, що вже 17 років працює у цій парафії та став її великим будівничим. Нема ініціятиви не лише в парафіяльному житті, але і в громаді та епархії св. о. Миколая, яка б не була зв'язана з участю і працею цього відданого душпастиря.

Син Тернопільщини, о. Бутринський народився у священичій родині 27-го серпня 1927 року. Батько його Михайло залишився на рідних землях і, просидівши у ҐУЛаґу, помер українським католицьким „неприписаним" священиком після звільнення. Гімназію почав Маріян у Галичині, але молодим юнаком вступив у час війни до юнацьких частин, а потім до української дивізії. Матуру закінчив у таборі полонених в Ріміні, звідки перейшов до духовної семінарії в Гіршфельді, Баварія, а згодом у Голляндії. Закінчив духовну освіту в Монтреалі, де в 1953 році Владика Ізидор Борецький висвятив його на священика.

Отець Маріян перебував у різних парафіях — Тимінс, Велланд, Ниаґара Фольс, де він виявився добрим організатором, будівничим храмів чи приходств, місіонером, керівником радіопрограм і організатором молоді та диригентом. Коли у грудні 1970 року о. М. Бутринський приїхав до Чикаго допомагати вже літньому о. П. Джулинському, то всі його таланти проявилися кількакрат більше. Він — чудовий проповідник, організатор, редактор щорічних „Церковних календарів-альманахів" і двотижневика „Церковний вісник", керівник радіопрограми „Недільні дзвони" від початку її заснування, активний у житті священиків та людина з громадським профілем і зацікавленнями. Над усе зрозумів о. крилошанин, згодом митрат М. Бутринський, зміст гасел, що їх кинув Блаженніший Патріярх Йосиф, і став його відданим послідовником. Перебував о. Маріян чи не на всіх врочистостях і зустрічах у Римі, щоб підтримувати Патріярха Йосифа, бував з ним у Канаді, Бразилії й Австралії. Тепер це продовжує, будучи льояльним послідовником і прихильником Патріярха Мирослава Івана.

Після короткого представлення сильветки ювілята хор привітав його окремою піснею і многоліттям, а дітвора парафіяльного садка „Дзвіночки" піднесли отцеві Маріянові 60 різних квітів. Тост на початку вечері виголосив о. Петро Ґаладза, що був душпастирем у парафії свв. Володимира і Ольги і з вдячністю згадував приклад для молодих отців, що його подавав отець Маріян. Письмові привіти склали Блаженніший Мирослав Іван та Владика Іннокентій, який в цей час відбував архиєрейську візитацію на заході Америки, а також від мирян прислав телеграму голова УПСО інж. В. Колодчин.

Чергу усних привітань почав о. Мирон Панчук від себе і дияконів парафії свв. Володимира і Ольги, як і її колишніх душпастирів. Потім говорили о. Л. Корчинський від катедральної парафії св. Миколая та о. протоєрей С. Женчух із пластового катедрального храму св. князя Володимира, який протягом п'ятьох років служив і парафіянам з католицької парафії свв. Володимира і Ольги, поки вони збудували свій собор. Очевидно, що дружбу і справжній український екуменізм підтвердив о. Степан, як і інші промовці. Згодом диякон д-р Андрій Онуферко показав монтаж прозірок з багатогранної діяльности о. Бутринського.

Від церковних організацій ювілята вітали мґр Орися Городиловська від Сестрицтва Покрова Богоматері, Братства Андрея, Братства Михаїла та від Братства молоді св. Бориса і Гліба; інж. Осип Шарун — від мистецьких одиниць, хору „Прометей", чоловічого хору „Ірмос", жіночого і дитячого хорів та від балетної школи і танцювального ансамблю „Громовиця"; д-р Андрій Гаєцький — від друкарні і видавництва „Ставропігія", а від наймолодшої „організації", будівельного комітету нового культурно-релігійного осередку, що його фундаменти вже будуються, д-р Олександер Фаріон. Від цих прицерковних груп дано ювілятові відповідні дарунки. Дарунок будівельного комітету був найзамітніший, а саме ювілейний торт у формі макету майбутнього осередку (приготований пекарнею В. і А. Дмитрашів). Контрактор Линч підніс найкращий дарунок — щойно одержаний з міської управи будівельний „перміт".

З привітами від громадських установ виступили: дир. Роман Мицик від Громадського ювілейного комітету Тисячоліття та від каси „Самопоміч", адвокат Юліян Куляс — від банку „Певність" та д-р Мирослав Харкевич від місцевого відділу УККА. Місцеві поетеси Стефанія Кралька і Олександра Мудра прочитали свої привітальні вірші. Під кінець говорив сам ювілят, який заявив, що ніяк не вірить, що йому вже шістдесятка на плечах. Тим не менше він залишається далі таким самим активним (нове ім'я, що дав йому контрактор Линич, це „Динамо"), життєрадісним, оптимістом, всюдисущим і творчим. Свій світогляд визначив отець Маріян, як повна відданість і служба ідеалам покійного Патріярха Йосифа.

Щаслива парафія, що має такого отця, і благословенна праця священика, який створив таку парафію.

В. С.

Т. Коритко...

(Закінчення зі стор. 1)

Ансамбль „Чайка" виконує „Гопака".

кочий, ст., і інж. Юрій Грабець. Крім них членом жюрі була Надя Матківська.

Цей 33-ій з черги контест попередила мистецька програма, яку виповнив танцювальний ансамбль „Чайка" з Йонкерсу, Н.Й., під мистецьким керівництвом Ореста Русинка, який виконав ряд запорозьких і гуцульських танків, закінчуючи програму оригінальним „Гопаком". Ансамбль існує понад 15 років і нараховує 45 дівчат і хлопців, які виконують танки з прикладною прецизією і ентузіязмом.

В антракті виступив артист-режисер Володимир Лисняк, який зарецитував Багряного „Баляду про серце".

Після програми відбулась забава під звуки аркестри Аліка і Дорка. Злива на протязі трьох днів відстрашила багатьох гостей і унеможливила перевести заповіджений тенісовий турнір вперше за 18 років.

Під час програми Л. Лисняк представила головних радних В. Кваса і А. Худолія, головного редактора „Свободи" Зенона Снилика і редактора-асистента „Українського Тижневика" Наталку Федущак.

Вибір краль присутні в залі „Веселки" гості прийняли довготривалими оплесками.

ПРАЗНИК В САН ДІЄҐО

Сан Дієґо, Каліф. — Українська католицька церква Матері Божої Неустаючої Помочі влаштовує храмовий празник напередодні святкування 1000-ліття Християнства в Україні, що відбудеться в неділю, 4-го жовтня ц.р. Торжественна Служба Божа буде відправлена в год. 9:15 вранці, спільний Молебен в год. 11-ій, а святочний обід в год. 12 полудня. Мистецька частина — історичний Київ — прозірки Надії Хам.

З'ЇЗД ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Союзівка. — В днях 2-го до 4-го жовтня ц.р. на мальовничій Союзівці, оселі УНСоюзу, відбудеться 10-ий з черги з'їзд зальцбурзької гімназії. У програмі з'їзду є різні точки організаційного і товариського порядку. Вже вийшла книжка „Незабутні роки". Реєстрація від год. 9-ої в суботу, 3-го жовтня ц.р., а відкриття з'їзду о год. 2-ій по полудні.

За посередництвом ГЕНРІ МІХАЛЬСКОГО — American Arts

ВИСТУПИТЬ
УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ
„ЛЕМКОВИНА"
при УСКТ в Польщі

Концерти спонзорують:

УНСоюз, ЗСА — Комітет Українців Канади, Інк., Канада

ПРИВІТАЙМО МАСОВО НАШИХ МОЛОДИХ ЗЕМЛЯКІВ З ПОЛЬЩІ!

КАНАДА

МОНТРЕАЛЬ, Кве. — СЕРЕДА, 23-го ВЕРЕСНЯ 1987 — год. 8-ма веч.
Auditorium — Rosemount High, 3737 Beaubien St. E.

ОШАВА, Онт. — П'ЯТНИЦЯ, 25-го ВЕРЕСНЯ 1987 — год. 7:30 веч.
St. George's Church Hall, 38 Jackson Avenue

ГАМИЛТОН, Онт. — СУБОТА, 26-го ВЕРЕСНЯ 1987 — год. 8-ма веч.
Sir John A. MacDonald Auditorium, York and Bay St.

ТОРОНТО, Онт. — НЕДІЛЯ, 27-го ВЕРЕСНЯ 1987 — год. 4-та і 8-ма веч.
Convention Center Theatre, 255 Front St. W.

АМЕРИКА

СИРАКЮЗИ, Н. Й. — ВІВТОРОК, 29-го ВЕРЕСНЯ 1987 — год. 7-ма веч.
Westhill Central School Auditorium, 4501 Onondaga Blvd.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. — СЕРЕДА, 30-го ВЕРЕСНЯ 1987 — год. 7:30 веч.
East Ridge High School, 2350 Ridge Rd. E.

БАФФАЛО, Н. Й. — ЧЕТВЕР, 1-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7-ма веч.
McKinley High School Auditorium, 1500 Elmwood Avenue

ВОРРЕН, Миш. — П'ЯТНИЦЯ, 2-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7:30 веч.
Warren Woods Middle School Auditorium, 13400 E. 12th Mile and Schoehnerr

ЧИКАҐО, Ілл. — СУБОТА, 3-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7-ма веч.
Lane Tech H.S. Auditorium, Western Ave. and Addison St.

ПАРМА, Огайо — НЕДІЛЯ, 4-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7-ма веч.
Parma Senior High School Auditorium, 6285 W. 54th St.

ПІТТСБУРҐ, Па. — ВІВТОРОК, 6-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 8-ма веч.
Soldiers and Sailors Memorial Hall, 5th Ave. and Bigelow Blvd., Oakland, Pa.

ВАШІНҐТОН, Д. К. — ЧЕТВЕР, 8-го ЖОВТНЯ 1987 —

ЕДІСОН, Н. Дж. — П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 8-ма веч.
Performing Arts Center — Middlesex County College, Woodbridge Ave. & Mill Rd.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — СУБОТА, 10-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 6:30 веч.
Northeast H.S. Auditorium, Cottman and Algon St.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — НЕДІЛЯ, 11-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 2:30 по пол.
Fashion Industries H.S. Auditorium, 225 W. 24th St.

КЛИФТОН, Н. Дж. — НЕДІЛЯ, 11-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7:30 веч.
Clifton Senior H.S. Auditorium, 333 Colfax Avenue

ЮНІОН, Н. Дж. — ВІВТОРОК, 13-го жовтня 1987 — год. 8-ма веч.
Wilkins Theatre — Kean College, Morris Avenue

КЕРГОНКСОН, Н. Й. — СЕРЕДА, 14-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7:30 веч.
Soyuzivka — Ukrainian National Association Estate, Foordmore Rd.

КЕРГОНКСОН, Н. Й. — ЧЕТВЕР, 15-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7:30 веч.
Soyuzivka — Ukrainian National Association Estate, Foordmore Rd.

БОСТОН, Масс. — СУБОТА, 17-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7:30 веч.
West Roxbury High School Auditorium, 1205 VFW Parkway — West Roxbury

ГАРТФОРД, Конн. — НЕДІЛЯ, 18-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 4:30 веч.
Bulkeley H.S. Auditorium, 300 Wethersfield Avenue

Президія УАКРади та Управа Відділу УАКРади в Ню Йорку
влаштовують

ОБІД-ЗУСТРІЧ

із незломним борцем за права українського народу та довголітнім в'язнем совєтських тюрем та таборів

Данилом Шумуком

Обід відбудеться
**в п'ятницю, 16-го жовтня 1987 р.
о год. 7-ій веч.
в Народному Домі в Ню Йорку, Н. Й.
при 140 Друга Авеню**

ПРОСИМО ВАШОЮ УЧАСТЮ ЗВЕЛИЧАТИ ДОРОГОГО ГОСТЯ!

Вступ $15.00 від особи та $25 від подружжя. Зголошення просимо присилати разом з належністю на адресу УАКРади, до дня **7-го жовтня 1987 р.** Особисто можна зголошуватися в понеділок, вівторок, середу та четвер від год. 10:30 до 12:30 полудня та п'ятниці від год. 5:00 до 7:00 веч. в канцелярії УАКРади, 142 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 2-ий поверх

ЗГОЛОШЕННЯ НА ОБІД-ЗУСТРІЧ з Д. ШУМУКОМ

Вп. П. ....

прибуде осіб ...... залучую чек на суму ...... дол.

Чеки виставляти на U.A.C.C. — D. Shumuk
142 Second Avenue New York, N.Y. 10003

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛИНОВИЙ МІСТ
збірка споминів — розповідей із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.

Мистецьке оформлення Зеновія Онишкевича

220 стор.
ціна $12.00, порто $1.00
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 22-го червня 1987 р. відійшла від нас наша Найдорожча

МАТИ, СЕСТРА І ТЕТА

СВ. П.

МАРІЯ-МАГДАЛИНА МУДРА

Відійшла Покійна до вічности в лічниці Святого Йосифа в Стемфорді, Коннектикат на 92-му році, поєднавшись з Богом у Святих Тайнах.

Згідно із волею Покійної похоронено Її із храму Святого Покрова Богоматері в Озон Парку, Ню Йорк дня 25-го червня ц. р. при участі Преосвященного Владики Василія Лостена та великого числа священиків-приятелів о. Любомира, сина Покійної. Тлінні Останки зложено на кладовищі Святої Ґертруди в Роввей-Кольонія, Ню Джерзі, біля Її мужа Івана.

На тому місці висказуємо публічно нашу щиру подяку всім Приятелям і Знайомим, які, по спроможності їхній, взяли участь у похоронних обрядах, пожертвували на Святі Літургії за упокій душі Марії-Магдалини, чи зложили пожертви на виховання і вишкіл будучих священиків, на українську святиню в Люрді, на музей Союзу Українок Америки, на потреби Українського Католицького Патріярхального Товариства в Америці та на лічницю Святого Йосифа.

У першу чергу дякуємо сердечно Їх Ексцеленції Преосвященному Владиці Василієві за відслуження похоронної Святої Літургії. Дякуємо щиро Високопреподобному Отцю Патрикієві Пащакові, ЧСВВ, Генеральному Вікарієві Владики Василія, дякуємо Всесвітлішому Отцю Митратові Володимирові Базилевському, настоятелеві Українського Православного Собору Святого Володимира в Ню Йорку, дякуємо Всесвітлішому Отцю Прелатові Ярославові Свищукові за провід у Панахиді і Парастасі, за співслужіння Святої Літургії та за прощальне слово в храмі. Наше щире дякую шлемо цією дорогою Всесвітлішим, Високопреподобним і Всечеснішим Отцям — учасникам похоронних відправ: Шамбелянові Петрові Скрінковському, Шамбелянові Левові Мощарові, Деканові Юрієві Бінковському, Пароховi Крилошанинові Петрові Огіркові. Йому дякуємо ще, зокрема, за ласкавий дозвіл сповнити волю Покійної та за зарядження приготувати тризну в церковній залі після Святої Літургії. Дякуємо також Отцю Крилошанинові Антонові Кучмі, Отцю Крилошанинові Еміліянові Шараневичеві, Отцю Ігуменові Олександрові Гавкалюкові, ЧСВВ, Отцю Юліянові Осадці, Отцю Богданові Карасеві, Отцю Павлові Лабінському як також, присутньому в храмі на Святій Літургії, Отцю Францішкові Романовському, Пароховi римокатолицької парохії Святого Станислава в Озон Парку, Ню Йорк. Дякуємо рівнож Всечеснішому Дияконові Богданові Тарнавському за дияконування, а П-ві Степанові Шубякові, питомцеві із Вашінґтону, за прислугу.

Тут також складаємо нашу щиру подяку Їх Блаженству Верховному Архиєпископові Мирославові Іванові, Їх Високопреосвященству Архиєпископові Мирославові, Їх Високопреосвященству Архиєпископові Стефанові, Преосвященним Владикам Робертові і Андрієві, Всесвітлішим Отцям Протоархимандритам Ізидорові, ЧСВВ і Любомирові, Головному Настоятелеві Отців Студитів, Всесвітлішим Отцям Митратам, Еміліянові Манастирському, Др. Іванові Хомі, Др. Іванові Музичці, Матвієві Берковi, Всесвітлішим і Всечеснішим Отцям Др. Василеві Бойсакові, Др. Дмитрові Блажейовському, Др. Іванові Дацькову, Др. Сотерові Голикові, ЧСВВ та Петрові Лісовському за Святі Літургії і за співчуття.

Дякуємо рівнож Панові Професорові Тимішеві Білостоцькому і хористам за співслужіння Панахиди, Парастасу і Святої Літургії.

Дякуємо Паням-Членкиням Апостольства Молитви в Озон Парку за приготування і подачу полуденка після Святої Літургії.

Вкінці дякуємо Вп. Панам Вінкентієві і Петрові Ля Белля, власникам похоронного заведення за взірцеве переведення похорону.

Усім Вам наше українське спаси-Біг. Молимо Всевишнього, щоби нашу вдячність супроти Вас усіх, скріплював постійно святими благодатями.

о. ЛЮБОМИР, син
ДАРІЯ, дочка
ЯРОСЛАВА ГУСАК
І ЕВГЕНІЯ МИНОСОРА, сестри
Ближча і дальша Родина в Америці
і в Україні

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 22-го вересня 1987 року відійшов у Вічність на 67-му році життя

наш Невіджалуваний

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ВУЙКО, ШВАҐЕР І СВАТ

бл. п.

Олександер Гладкий

член 1-ої Дивізії „Галичина"

ПАНАХИДА буде відправлена у п'ятницю, 25-го вересня 1987 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Маркевичів у Ню Гейвені, Конн.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у суботу, 26-го вересня 1987 р. о год. 8-ій ранку у церкв. св. Покрови в Ню Гейвені, звідки Тлінні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ІРИНА
син — ЯРОПОЛК з дружиною ЛЯРИСОЮ
донька — РОКСОЛЯНА ГОРДОН з мужем ЛЯРІ і дітьми МАРІЄЮ і СТЕФОЮ
сестра — МАРІЯ ФІҐОЛЬ з мужем СТЕФАНОМ
сестрінки —
ОЛЕКСАНДЕР ФІҐОЛЬ з родиною
РОМАНА ШИПАЙЛО з родиною
МАРТА ФІҐОЛЬ
шваґер — ОРЕСТ ДУБНО з родиною
шваґерки —
ОЛЬГА ПОСПОЛИТА з родиною
ЛЮБА ДУБНО
сваха — МАРІЙКА МАРТИНЮК

ПІСЛЯ ЧОТИРИРІЧНОЇ ПЕРЕРВИ З'єднані Стейти Америки і Польща у вівторок, 22-го вересня ц.р., у Вашінгтоні рішили повернути амбасадорів до столиць своїх країн. Президент Ронлад Реґен найменував Джана Дейвиса, теперішнього шарж д'аффер, як нового амбасадора, натомість Польща офіційно повідомила Державний департамент, що новим амбасадором до Вашінгтону назначено Яна Кінаста, заступника міністра закордонних справ.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива св. Андрія
в So. Bound Brook, N.J.
пошукує

ПРАЦІВНИКА

з такими кваліфікаціями:

1. Знання української та англійської мов
2. Загальне розуміння книговодства
3. Бажання професійно рости та брати все більші відповідальності

Бажаючих кандидатів просимо висилати свої дані на адресу Кредитівки св. Андрія.

St. Andrews Federal Credit Union of So. Bound Brook
P.O. Box 116, Scotch Plains, N.J. 07076 or call (201) 754-9092

Український Народний Союз
ПОШУКУЄ ДОСВІДЧЕНИХ

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці
Чикаґо, Ню Йорк, Торонто, Філядельфії, північного Ню Йорку і Нової Англії
з metoю розбудувати і керувати мережами аґентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA

ЦІНА:

Том I	$ 75.00
Том II	$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить	$140.00

включно з пересилкою

Замовлення з належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (M. O.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

Звернення до колишніх мешканців таборів у Міттенвальді

Сорок років минуло від заснування трьох таборів біженців: Єґеркасерне, Піонірказерне і Лютензе, в Міттенвальді, Німеччина, в яких ми перебули від чотирьох до восьмох років, вклали багато праці, навчилися дечого, набули знання та залишили чимало здобутків. 14 років минає, як ми відбули на „Верховині" у Ґлен Спей, Н. Й., численну зустріч колишніх жителів переселенчих таборів у Міттенвальді, на яких вирішено видати пропам'ятну книгу-монографію про вищезгадані скитальчі табори і вибрали для цієї мети видавничий комітет і редакційну комісію. Несподівано і передчасно розпрощались з цим світом деякі члени видавничого Комітету, і діяльність завмерла.

У квітні ц.р. постав Організаційний комітет, який рішив закінчити розпочате діло, і для того скликає 17-го і 18-го жовтня ц.р. на „Верховині" таку зустріч. Інші переселенчі табори, чисельно далеко менші, вже видали історії своїх таборів, і молодь робить матуральні з'їзди, а Міттенвальд, може один з найбільших і передових під оглядом організаційним, науковим і господарчим, не може залишити для грядучих поколінь історичну пам'ятку. Тому Організаційний комітет звертається з просьбою до колишніх жителів таборів у Міттенвальді: отців, питомців духовної семінарії з Гіршберґу, професорів, учителів, мистців, учнів усіх шкіл, спортовців, курсантів, членів Пласту, СУМ, упістів, дивізійників, враз з родинами, взяти численну участь в зустрічі. Проситься привезти зі собою на зустріч пам'яткові знімки і короткі дописи з усіх прошарків таборового життя до пропам'ятної книги. Просимо негайно зголошуватися і замовляти кімнати через управу „Верховини": U F A Resort Center „Verkhovyna" Glen Spey, N. Y. 12737, тел: (914) 856-1323 або: Ярослав Ґавур, P. O. Box 53, Glen Spey, N. Y. 12737; тел: (914) 856-6205.

За організаційний Комітет:

Слава Ґеруляк, Варка Бачинська, ред. Зенон Снилик, Ярослав Ґавур, Богдан Гірняк, Михайло Ковальчин, проф. Роман Романишин, інж. Володимир Сіяк, інж. Роман Ракочий, Василь Гнатів, Ярослав Дужий, Микола Гнатів, Омелян Бучацький, Володимир Саляк, Юрко Цьолко, Андрій Бук.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ізраїльського уряду Іцак Шамір відкинув ідею скликання міжнародної мирової конференції для полагодження конфліктів існуючих на Близькому Сході. В кожному разі в такій конференції не можуть брати участи представники Совєтського Союзу і тих держав, які не визнають існування Ізраїля. При тому він заявив, що дав міністрові закордонних справ Шімонові Перезові виразні інструкції, які він представить під час його зустрічей в Ню Йорку з державним секретарем ЗСА Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе.

І. Дем'янюк і акція його оборони

Українське життя на поселеннях є поділене на ізольовані громади, які являють собою свою „Україну-державу". Ті хуторянські „держави" дуже патріотично боронять свої інтереси власні понад інтереси загальноукраїнські, і як результат того їхні господарки є дефіцитові, тому у нашому випадку загальноукраїнські справи наші громади не фінансують.

Спрямування жидівських організацій і синагог якраз відворотне: причиною існування їхніх груп є збирати фонди, щоб колективно підтримувати загальнокорисні для них справи у світі. Це є головна причина, чому вони колективно сильні, а ми слабі.

Намагання змовників посіяти недовір'я світового засягу до українців не увінчається успіхом, і унеможливлює їм всіх українців брати до суду. Отже, вони обмежилися до засуду одного, маючи на увазі засудити всіх. Змовники нас висунули на щабель, на якому ми ще не були, і перед цілим світом нас очорнюють. Ми з громадами льокального засягу не приготовані боронитися на світовій арені, хоч кожний знав, що безборонного легко бити. Коли до Ізраїля вивезли Івана Дем'янюка, то в оскаржені і пресі вживалося більше слово „українець", ніж Дем'янюк. Ми всі були обурені, але до оборони не з'єднані. Тут треба дати признання д-рові Юріеві Даниліву, що він почав діяти. На скору руку скликав людей доброї волі і створив Канадський Харитативний Комітет для Допомоги Родині Івана Дем'янюка. Важливість справи і розуміння потреби дії підтримали Комітет Українців Канади, Суспільна Служба Українців Канади, Католицька і Православна Церкви і загально активні установи, які підтримують усе, що українське. На жаль, замало українські підприємці і професіоналісти.

Завдяки прихильній поставі згаданих організацій, Канадський Харитативний Комітет через СФУЖО вислав листи до всіх жінок державних провідників. Через українські правничі асоціяції Канади і Америки вислано інформативні матеріяли до всіх міністрів справедливости, суддів і членів уряду Канади, Америки і Ізраїля, вказуючи на те, що несправедливістю над І. Дем'янюком не можна шукати справедливости. По всіх українських скупченнях у Канаді відбулися віча і зустрічі з представниками масової інформації.

Ще рік тому майже всі чужинці і багато з нас не знали правди про Дем'янюка. Сьогодні багато вже знає, що Дем'янюк невинний, що це є змова КҐБ і ОСІ.

Патрик Бюкенен заговорив майже до 20 мільйонів американців, що у Другій світовій війні через Україну два рази перекотилися дві воєнні потуги — німці і совєти — знищили Україну і розпорошили українців. Говорити сьогодні, що українці когось вбивали — це абсурд. Також абсурдом є оскаржувати, що 21-річний малоосвічений Дем'янюк, який не знав німецької мови, власноручно загазував 900,000 жидів.

Найлегше є засудити фінансово обезкровленого. Тому ані Америка, ані Ізраїль не приділили жадних фондів на оборону Дем'янюка. Наш комітет зібрав за короткий час понад 300,000 кан. дол. Коли взяти під увагу, що в самому Торонто є коло 400 українських адвокатів і 400 українських лікарів, які можуть дати по 1,000 дол., то саме Торонто від двох професій може дати 800,000 дол., і не збідніємо. 300,000 дол. є мізерною сумою на таку справу.

Найпекучіша потреба для оборони — це гроші. Перша справа завжди мусить бути першою. Збираючи тепер гроші на якусь іншу ціль, це є лише допомога Ізраїлеві засудити невинного Дем'янюка, а з Дем'янюком — нас всіх. Коли засудять Дем'янюка, то мусітимемо знов збирати гроші на оборону когось іншого з нас; щоб до того не допустити, даймо від щирого серця на оборону Дем'янюка тепер з вірою, що кожний цент це крок до перемоги.

Справа оборони Дем'янюка — це не американська чи канадська справа, а справа кожного з нас за кордоном. Американський робітник оскаржений сьогодні, европейський, австралійський чи південноамериканський може бути завтра, а тому всі, в цілому світі, даймо на оборону, щоб не попасти в самооборону.

Пожертви просимо слати до: „Canadian Charitable Committee, 2118 - A Bloor St. W., Toronto, Ont., M6S 1 M 8., або John Demjanjuk Defense Fund, P. O. Box 44449, Brooklyn, Ohio, 44144 — 0449.

Петро Яцик

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
для покращання забезпеченевої служби своїм членам впровадив від 1-го вересня 1987-го року

ТРИ НОВІ КЛЯСИ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
з низькими вкладками,
основаними на таблицях смертности 1980-го року

Т23 — ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ

- з вкладками $7.50 річно за перших $5,000 та по $5.00 річно за кожних додаткових $5,000
- Ці грамоти кляси Т23 видає УНСоюз дітям у віці 0-15 років

ART — ЩОРІЧНО ВІДНОВЛЮВАНЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

- з вкладками, які кожного року зростають з віком забезпеченої особи
- Ці грамоти кляси ART видає УНСоюз аплікантам у віці 16-65 років на суми $25,000 і більше

DT30 — ТЕРМІНОВА ГРАМОТА НА 30 РОКІВ ІЗ ЗМЕНШУВАНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

- корисна для осіб, які мають гіпотечні позички-морґеджі
- Ці грамоти кляси DT30 видає УНСоюз аплікантам у віці 16-45 років на суми $25,000 і більше.

НИЖЧІ ВКЛАДКИ ЗА ВСІ НОВІ ГРАМОТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Всі нові грамоти забезпечення УНСоюзу, видані після 1-го вересня 1987 року, матимуть значно нижчі вкладки, основані на таблицях смертности 1980 року. З 1-им вересня 1987-го року припинено видачу грамот кляс Т16 та ТР65, а на їх місце введено грамоту нової кляси Т23.

МІНІМАЛЬНІ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Рівночасно введено в життя з 1-им вересня 1987-го року ось такі мінімальні суми забезпечення:

$2,000 для грамот кляс WSP і E65 SP з одноразовими вкладками на ціле життя та вивінування у 65-ому році життя
$3,000 для грамот кляс E18, E20, E65, P20, P65, DP65 та W.
$5,000 для грамот кляс T5 і T10 — термінового забезпеченн на 5 і 10 років
тільки $5,000 забезпечення для грамот кляси ADD — акцидентового забезпечення.

МЕЖІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

УНСоюз приймає аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в таких межах сум забезпечення та віку:

$100,000 до віку 30 років
50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами необмежена. УНСоюз видає грамоти забезпечення аплікантам до 70-го року життя.

Потрібна...

Закінчення зі стор. 2.

„відповідальність, бо був призначений Папою зібрати інформації про українське питання довірчо, але на найвищому рівні" (стор. 103). Автор досить докладно описує політичні й суспільні умови на Україні 20-их років та на тлі цього змальовує значення виступів о. Дженоккі. Відомо, що о. Дженоккі висловив до Папи й до Ватиканського Державного Секретаріяту близько 30 звітів, що широко й багатогранно висвітлювали події на Сході Европи, зокрема в Україні (на жаль, ці звіти, — як пише о. Хома — поки недоступні дослідникам, бо за правилами Тайного Ватиканського Архіву зараз можна користуватися покищо документами, датованими до 1903).

Таким чином, підрозділ, присвячений діяльності о. Дженоккі й суспільно-політичним та релігійним проблемам того часу, написано на підставі його приватних листів і тих інформацій, що він надсилав до Ватикану й до яких мав доступ наш автор. Проте й тут відчуваємо широкий історичний фон, зроблений на належному науковому рівні. А це тому, що свідчення о. Дженоккі, навіть у приватних листах, є „результатом глибокого, тривалого й сумлінного вивчення ситуації". „В них, — як пише о. Хома, — переконливо виявлена серйозність і систематичність довготривалих спостережень папського посла" (стор. 103).

Як наведений фактичний матеріял, так і авторські оцінки не викликають принципових уваг чи заперечень. До тексту автор додав 139 приміток, які охоплюють цікавий допоміжний матеріял у українській, італійській, французькій та англійській мовах. Приємно відмітити, що деякі матеріяли в додатках походять з архівів Українського Католицького Університету. У книзі вміщено фотографію о. Джованні Дженоккі, Апостольського Візитатора України та фотокопію французькою мовою номінації графа Михайла Тишкевича послом УНР при Апостольському престолі. Видання має обширне резюме італійською мовою.

На закінчення робимо одне зауваження до монографії в цілому. До наукових видань такого характеру неодмінно треба давати предметний та іменний покажчики.

„Апостольський Престіл і Україна 1919-1922" о. Івана Хоми є потрібною і цінною працею, якій характерне поєднання доступности викладу з науковою глибиною. Вона, безперечно, приверне увагу всіх, хто цікавиться справами української дипломатії і міжнародного життя.

ВІДІЙШЛИ
● ВІД НАС ●

СТЕПАНІЯ ФОРМАН, член УНС Відд. 352-го ім. св. Арх. Михаїла в Честері, Па., померла 30-го липня 1987 року на 60-му році життя. Нар. 1927 року в Честері, Па. Членом УНС стала 1946 року. Залишила у смутку сина Вілліяма з дружиною Оленою і четверо внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Еджвуд Меморіял Парк в Конкордвилл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Щербак, секр.

АНТОНІЯ МОМОТЮК—ГОРБОВИЙ, член УНС, Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Ілл., померла 1-го серпня 1987 року на 68-му році життя. Нар. 3-го березня 1919 року в Дубні, Волинь, Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку мужа Петра, синів — Стефана, Олексу і Богдана; невістки — Яніну, Іну і Алку; вісім внуків, маму на Україні, брата та дальшу родину. Похорон відбувся 3-го серпня 1987 року на цвинтарі св. Андрія в Блюмінгдейл, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

ІВАН КАЧОР, член УНС Відд. 441-го ім. Т. Шевченка в Тандер Бей, Онтаріо, помер 19-го червня 1987 року на 87-му році життя. Нар. 1899 року в селі Горасц, пов. Любачів, Україна. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку трьох синів — Михайла з дружиною Арлін, Василя з дружиною Марлін, Володимира з дружиною Еммі; дві дочки і 10 внуків. Похорон відбувся 22-го червня 1987 року на цвинтарі Мавтен В'ю в Тандер Бей, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Д. Заневич, секр.

■ REAL ESTATE ■

„ХАТА на ПРОДАЖ"
Соняшна Фльорида, недалеко Орляндо. Нова хата, три спальні, дві лазнички, катедральна стеля та інші влаштування. Захоронена веранда на всяку непогоду з прекрасним видом з cul-de-sac. Ціна приступна.
Тел.: (904) 637-2246

НА ПРОДАЖ
6 ACRES & POND
2 storage buildings, 3 bedroom ranch, living-room, dining-room, w/w carpeting, kitchen, family room, sun roon with spa, one bath, garage, pool, 10 minutes from Soyuzivka. Asking $163,300.00.
Call (914) 647-4558

СОЮЗІВКА
пошукує
ПРАЦІВНИКІВ ДО ЗАГАЛЬНОЇ ПРАЦІ
Платня після домовлення.
Тел.: (914) 626-5641

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060
РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(201) 647-7221 ■ (201) 647-3492
ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В ЗСА

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріяли для вишивання, канви, юнокки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

● HELP WANTED ●

EXCELLENT WAGES
for spare time assembly work; electronics, crafts. Others. Info.
(504) 641-0091, Ext. 2583.
Open 7 days. Call now!

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуґа ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754